

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. III. Dei matris pulchritudinis contemplandae pij uiri maximo
studio tenentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

sublimem adolescentulam arripiens, è specula illam deicere nixus est. At ea se salutatione Angelica, ex illo periculo eripuit; hostemq; in fugam coniecit; qui abiens futurum dixit, ut se a cernitum, & grauis simum aduersarium semper haberet; ni ab illo institutor longè abducta recessisset. Idem palam protulit, & fasilius est, nisi eo tempore MARIAE nomen memoria repetitum fuisset, de puellae e uitâ auctum fuist se. Non amplius postea ullam pueritiae curam iniectit; neq; ad eam concessit. Discant hinc christianis homines, quantum nim cùm sanctissimum illud nomē, tūm Angelica salutatio ad reprimendos cacodaemonum impetus, ac furores habeat. *Vnde si oīt om̄is monitores om̄is diuinorum in ipsa illa incepit etenim sicut si dixit V. MIRAC. VIRG. III. quod si ueris coelestis S. annuntiacionis*

Dei matris pulchritudinis contemplandae p̄ y uiri maximo studio tenentur. *XXXV. DNEI.*

Plus vir, qui coenobio D. Domini praecerat, ita monacos omnes pie, ac sancte instituerat, ut Virginem pure, & ex animo omnes colerent. Unus ex illis praeter ceteros in admirabile erga illā obseruantiam omne studium contulerat; & in eius cultu totum animum plane occuparat. Dum interdiu, & noctu eam precari, & laudare absq; ulla intermissione non desisteret, ipsa ei, una cum filio clarissima luce confulgens, in conspicuum se dedit. Veritus ipse, ne illa esset cacodaemonis astu ficta imago, Virginē uale obtestatus est; ut se ceteris monacis, quorum à multis maior religione, quam a se colabantur, indicaret.

etil

A a 2 Admi-

Admirabilis igitur splendore coenobium complenis, uniuerso Alio coetu apparuit. Nihil clarus, aut lucidius mortali oculis conspicere posse; illi omnes praedicabant; idem cum ea suppliciter egerunt, ut iterum se clari lumine corringi paterentur, ne animi penderent; sed pro certo haberent, se minime illatos fuisse. Ea insignis nitoris formas reddens, diuinoque lumine difusa, iterum, atque iterum pios viros induit. Atque hoc euenerit quo tempore primum stabiliri uix coepit eius religionis ordo; ut eo miraculo certiores omnes fierent, quanto pene ille probaretur. Quod si firma stat Dei sententia, ut quicquid illum fidei habuerit, uel monteis uno uebro transferre, & maria, ac flavios susterere ualeat; quid mirum, si, qui in precationib. assidui, & in meditationib. frequentes sunt, saepè & Virginem, & alios coelestis intuentur?

MIRACULUM VIRENTIS MARIAE

MIRACULUM VIRENTIS MARIAE

Si pio iuueni; uisa semel Virgine, oculi lumen adimitur; eam ubi iterum conspicatur, sese lux in coecum oculum effundit.

Tanta erga Virginem pietate clericus Lutetiae repetitus est, ut eius pulchritudinis aspicienda ardentissimo flagraret. Illum Angelus ipius reginae nomine saluere iussit, futurumque nunciauit, ut quod cupiebat, ex sententia assequeretur, ac diem dixit, quo ad illum ea concessura erat. Monuit deinde uisa Virgine, coecum repente eundem futurum. Id se maximo in lucro deputare, respondit iuuenis; modo semel saltem splendidissimos eius folios,